

Νὰ ᾤηλοι ποῦ χαμηλοῦνον,
νὰ καὶ νάνοι ποῦ ᾤηλοῦνον,
νὰ χαρτιὰ καὶ νὰ λιμπρίτα,
νὰ μσαλῶν ἀναστατώσεις,
κι' ἔλο παίζουν ὀργανήτα
τῶν Ρωμῶν διοργανώσεις.

Ὁ Καρνάβαλος διαβαίνει,
χὰ χὰ γὰ χαράς καὶ γέλοιο,
κι' ἔλ' οἱ ὄρσοι μὰς βρεγμένοι
μὲ τοῦ Δήμου τὰ βαρίλια.

Ἄς διαθῆ κι' αὐτὸς ἐν δόξῃ
τὴν βρωμόσκονη νὰ διώξῃ,
καὶ νὰ πῆ καμπόσ' ἀστεία
ᾠτῶν ἀστείων τὴν ἔστια.

Ἐνας Κόντης μὲ σεκλέτι
γὰ τὸ δόλιο τὸ Ντοβλέτι
λιγωμένος στέκει σοῦζα
ἔμπρὸς ᾠτῇ Νύφῃ τὴν μουφλουζα.

Κι' ὁ Κόντης τίποτε τῆς μιλῆι κι' ἔλο τὴν φέρνει γύραις;
εἰς εἶδα καὶ σ' ἐλυπηθήκα, ποῦ τέτοιον ἄντρα πῆρες. >

Ἄκου με, φῶς μου, πῶς βογγῶ,
παραίτησά τον τὸν μουγγῶ,
καὶ πᾶρ' ἐμὲ τὸν ὄμορφο, τὴν τζόγια, τὸ καμάρι,
νὰ σὲ ταῖζω ζάχαρι, μύσχο καὶ κουκουνάρι. >

Καλῶς τὴν τὴν Σαρακοστή, ποῦ θὰ μὰς βάλῃ νοῦ,
Κύριε τῶν Δυνάμεων καὶ μετ' ἡμῶν γενοῦ.

Καλῶς τὴν τὴν Σαρακοστή μὲ σκόρδα καὶ κρεμμύδια,
ποῦ θὰ ζυστοῦν πολλὰς κοιλιαὶ μὲ παληκομαριδιά.

Καλῶς τὴν τὴν Σαρακοστή μὲ τόσα μαχμουρούκια,
ποῦ μέσα σὲ Προγράμματα θὰ βάζουν βρεχτοκούκια.

Γιὰ τὸ Ντοβλέτι κάνετε, μωρὲ παιδιὰ, νισάφι,
κι' ἔλα, μπαρμπέρη, γρήγορα μὲ τάργυρὸ ζουράφι,
καὶ τοῦ Ζαήμη ζούρισε σιγὰ σιγὰ τὴν τρίχα,
νὰ πάῃ μέσα ᾠτῇ Βουλῇ νὰ κόψῃ κάθε βήχα.

Τρίχα μὴν ἀφήσης
καὶ τὸν ἀσχημίσες,
κι' εἶναι χαϊδεμμένος,
ζαχαρορεμμένος

Σὲ τοῦτο τὸ Βασίλειο γλεντέα χωρὶς νὰ θέλης,
λένε καὶ τὸν Ἠγούμενο πῶς πιάσαν τὴν Πεντέλης.

Πέτα, μωρὲ Καρνάβαλε, καὶ μὲς ᾠτῇ Μοναστήρια,
καὶ βάλε φαρδουμάνια καὶ κάνε πανηγύρια.

Σὲ καρτεροῦν Ἠγούμενοι καὶ νταυλοκαλογέροι,
νὰ φῶς, νὰ πῆς, νὰ τακλωθῆς, νὰ τρώῃς τὸ πιπέρι.

Ποῦς κ' ὑτάξε παλληκαρὰ σὲ ρεβιθὰ ν' ἀνέβῃ;
ποῦς ἄκουσε κι' Ἠγούμενο βαρδάτο νὰ ἔοδεῖ
δέκα χιλιάδες μετρηταὶς μονάχα σὲ ζακουσκαις,
σὲ στρεΐδια γιὰ τὴν ὄρεξι, καλόγνωμαις καὶ φούσκαις;

Ξεφαντώματα μεγάλα,
κι' ἐρουφροσε τόσο γάλα
τὸ σεβάστιμο μανίκι,
ποῦγινε κι' αὐτὸ κατσίκι.

Τὸν Ἠγούμενο τὸν πιάσαν, τάγκα τούγκα τὴν καμπάνα,
μέσα ᾠτῇ Βρεφοκομιετὸ θὰ τὸν πᾶν γιὰ παραμάννα.

Τί πολυαίμια ποῦχουν κι' οἱ δίκιοι μὰς καλογέροι,
ἐκατὸ δραχμαῖς γιὰ βδέλλαις νὰ περνοῦνε ᾠτῇ τειτέρι.

Καὶ σὲ τοῦτο τὸ μανίκι
γκράν βραβεῖο τῶρ' ἀντίκει.

Ποῦς εἶδε καὶ ποῦς ἄκουσε ᾠτῇ ζῆσι του ποτὶ
τὰ βαζανιάρικα παιδιὰ πῶς εἶναι φοιτηταὶ;

Τόση μὲς ᾠτῇ Καμίνι μὰς σοφία ἔχει γίρει,
ποῦ βγαίνου ἐπιστήμονες μωρὰ μὲ ρογδοῦκι.

Ὄχου! πῶς δὲν τρελλαίνομαί... κι' ἐγὼ σοφία σπέρνω,
καὶ σὲ ποῦ ἀέρνεις τὸν χορδὸ, Ρωμαῖκο Κουδέρνο,
πάρε βραβεῖα μπόλικα καὶ πῆγαίνε καλιὰ σου,
φάγγουν ἢ κονιδόφειραις ᾠτ' ἀκένιστα μαλλιά σου.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Ὁ φίλος Σηλησιόπουλος κι' ὁ φίλος ὁ Βιβλίης,
ἀγαπητοὶ συνάδελφοι μαθηταῖς ποικιλίης,
μετὰ σπουδῆς νεανικῆς καὶ ζήσεως μεγάλης
ἀνέλαβον τοῦ Βουτυρὰ τὸν «Νεολόγον» ἡδῆ,
ἀποχωροῦντες τῆς μακρᾶς καὶ δυσφορῆτου πάλης,
ποῦ τὴν ἀπογοητεύειν ὡς μόνον γίρας δίδει.

Θεόδωρος Μοσχόπουλος, εἰς κλάμους πῆτων,
σπουδαῖον τεῦχος ἔβγαλε περὶ Φαναριωτῶν,
τύπος «Πατρίδος» τῆς γνωστῆς, φύλλου λαμπροῦ τουτίστι,
ποῦ τακτικῶς ἐκδίδεται μέσα ᾠτῇ Βουκουρεστί.

Λοιπὸν Κωνσταντινούπολις ὁ Περικλῆς, μὲ ζῆλον
Πρόεδρος ρέκτης τῶν ρεκτῶν ἐμποροῦκαλλήλων,
ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ θαλακτικὴν κυρίαν,
μὲ τοῦ Στεργίου δηλαδὴ τὴν κόρην τὴν Μαρίαν.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μὰς τὸ Γραφεῖον, ἔλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
ᾠτῶν Πινακωτῶν τῶν ὄρσοι, δεκατρεῖς ἐπιμὸς.